USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **R. A. T.**, zast. Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Lidická 960/81, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**, se sídlem Kounicova 687/24, Brno, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 12. 2023, č. j. KRPB-245913-29/ČJ-2023-060022-Z, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 2. 2024, č. j. 41 A 1/2024-28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Jiřímu Hladíkovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši **4 114 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se u Krajského soudu v Brně bránila proti rozhodnutí, jímž žalovaná prodloužila její zajištění za účelem předání do Rumunska podle nařízení Dublin III o 23 dnů (od 6. 1. 2024 do 29. 1. 2024).

[2] Krajský soud žalobu zamítl. Uvedl, že naplnění účelu zajištění je s ohledem na souhlas rumunské strany s převzetím žalobkyně reálné. Žalovaná se zabývala existencí systémových nedostatků azylového řízení v Rumunsku. Pokračující zajištění je odůvodněno rizikem útěku žalobkyně. Nebylo možné využít některou z alternativ k zajištění. Doba prodloužení je přiměřená a odpovídá lhůtě pro realizaci dublinského transferu.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) v kasační stížnosti namítla, že posouzení žalované ve vztahu k systémovým nedostatkům rumunského azylového systému je strohé a nedostatečné. Jde o pouhé konstatování absence systémových nedostatků a jednu kusou informaci. Pro tuto

vadu měl krajský soud napadené rozhodnutí zrušit. Stěžovatelka odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 16. 4. 2021, č. j. 5 Azs 271/2020-38. Přijatelnost kasační stížnosti spatřuje v zásadním pochybení, které mohlo mít dopad do jejího hmotněprávního postavení.

[4] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti pouze sdělila, že zajištění stěžovatelky trvá.

[5] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[6] NSS stejně jako krajský soud (srov. bod 21 jeho rozsudku) připomíná, že správní soudy jsou povinny při přezkumu dodržení podmínek zákonnosti zajištění cizince, které vyplývají z unijního práva, přihlížet z moci úřední k vadám a nezákonnostem rozhodnutí o zajištění, které zjistí, případně které vyjdou v řízení najevo, přestože nejsou součástí uplatněných žalobních bodů (rozsudek velkého senátu Soudního dvora ze dne 8. 11. 2022, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, C-704/20 a C-39/21; rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2023, č. j. 5 Azs 96/2021-39, č. 4456/2023 Sb. NSS, bod 44). Podle NSS tomuto požadavku krajský soud dostál.

[7] S námitkou nedostatečného posouzení systémových nedostatků rumunského azylového sytému se krajský soud dostatečně vypořádal (body 24 až 27 rozsudku). Žalovaná se touto otázkou zabývala na straně 6 svého rozhodnutí. Vycházela z podkladů popisujících praxi rumunských orgánů obsažených ve správním spise a také ze skutečností, které při podání vysvětlení do protokolu žalované sdělila sama stěžovatelka.

[8] Jak již NSS v minulosti uvedl, v řízení o prodloužení zajištění cizince nelze po žalované rozumně požadovat, aby prováděla rozsáhlé dokazování s cílem podrobně zjistit situaci v zemi, kam má být cizinec předán. Tuto povinnost má zejména Ministerstvo vnitra, které závazně rozhoduje o samotném předání (rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2018, č. j. 2 Azs 33/2018-20, bod 15).

[9] NSS neshledal, že by závěry krajského soudu byly v rozporu s jeho rozsudkem č. j. 5 Azs 271/2020-38, jehož se stěžovatelka dovolává. Stěžovatelka v pohovoru s úředními osobami žalované k výslovnému dotazu nevyjádřila žádné obavy z rumunského azylového systému (protokol na s. 18 správního spisu a bod 26 rozsudku krajského soudu, opačně bod 16 citovaného rozsudku č. j. 5 Azs 271/2020-38). Také rozsah podkladů, z nichž se při zjišťování systémových nedostatků vycházelo, byl v obou věcech zcela odlišný.

[10] Na stěžovatelčinu věc jsou naopak přiléhavé závěry NSS, podle nichž je Rumunsko obecně schopno zajistit žadatelům o mezinárodní ochranu adekvátní podmínky (např. rozsudky ze dne 21. 3. 2018, č. j. 2 Azs 33/2018-20, body 15 až 16, ze dne 7. 8. 2018, č. j. 6 Azs 117/2018-26, bod 14, či ze dne 28. 5. 2020, č. j. 7 Azs 72/2020-23; body 15 až 17,

z nedávné doby např. usnesení NSS ze dne 21. 2. 2024, č. j. 1 Azs 20/2024-35, bod 15 a judikatura tam citovaná). Závěry žalované i krajského soudu jsou s touto judikaturou v souladu.

[11] NSS uzavírá, že otázka systémových nedostatků rumunského azylového řízení byla ve správním i soudním řízení posouzena dostatečně. V tomto směru tedy nedošlo k zásadnímu pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky.

[12] Proti zbylým závěrům krajského soudu kasační stížnost nesměřuje. NSS nenalezl vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti v intencích závěrů uvedených v bodě [6] výše.

[13] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s).

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšná stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nevznikly náklady nad rámec její běžné činnosti.

[15] Ustanovenému zástupci stěžovatelky přiznal NSS odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif] ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 advokátního tarifu], k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce stěžovatelky vykonává advokacii jako společník obchodní korporace, která je plátkyní DPH. Proto NSS zvýšil odměnu o tuto daň ve výši 714 Kč na celkových 4 114 Kč. Tato částka bude zástupci stěžovatelky vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu NSS.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2024

Karel Šimka
předseda senátu